

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 144**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Professort från Brevens bref mottogs den 18/11 1841. Jag tackar för den vänliga hälsningen och önskar dig god hälsa. Din vänliga väninna, Johanna.
 515

Min käraste.
 Ditt bref kom för en stund sedan, borta hos Gerda. Hennes
jungfrus gå bort och drifva hvarja lördagsafton och föga då port
med sig. Nu sitter jag hemma hos mig efter en kedlig napp. Vi gå hem
kl. nio, det är annat än i Göteborg.

Det är eget att tänka att du kanske just nu är hemma till Stockholm
jag hoppas innerligt att det är så, men hvilken vetka du har haft din
starkare. Det var förfärligt tråkigt med Kristine. Fast jag är ju bra
glad att det ej blef du. Jag skulle ej ha rest från dig sjuk som du var
om ej du varit sjuk, men då så var, tyckte jag bara det var bäst att
fara. Jag var och tilligen säker på att bli sjuk själv, och nu har
jag varit det och hoppas nu ha det öfver. Det har varit något åt halsen
men jag har ej begat och är bättre idag, slipper jag med detta, så är
det ingenting att säga. Inflorusan börjar här nu, Klara och faster
Lovisa började idag på Tisthöggen. Jag skall som sagt vara
glad om jag ej får det värre än jag nu haft det.

Jag tänkte så klart öfver din novell på vägen, men jag fick det ej så
bra vid midskrifningen, då hade jag mig inflorisa i hufvudet. Men
vi ska kulla fast vid en sak klart och bestämt, nämligen att detta är
idédikning. Du skall du säkert veta hur du vill ha idén uppfattad och
riktigt präglad i mig, eller säga om den till mig, som jag föreslag
i mitt bref är den rätta. Sedan får du tänka på om icke är fullt klar
utav förträttning i Egypten eller om fortsättningen behöfs för idéns skull.
Naturligtvis tycker jag mycket bättre om att pliska är oförlofvad det är
ej till tal om det, det andra var bara ett medgiftsmedel åt dig, och som du
säger ville jag ej införa något nytt bara veta om jag uppfattat dina intes-
tioner rätt och på den starkare framhållna - Elvar jag skall komma för-
korta vet jag ej, men det är tvungen sak, det får såväl på kvaranda ned
och själv kan du väl inte hjerta att taga bort något.

Jag har icke skrifvit till Françoise, det kan du väl begripa, då jag
vet att du lofvat alla de skrifter till Brucsevatten. Kunde jag hjälpa
dig till utländska öfversättare skulle jag göra det utan samvetsbead
men nu tycker jag du själv kan fråga henne om John Hall

Johanna

Stundtven, som jag hade i tillfälle att se honom, men det såg jag honom
särvidt du ej föredrar Rånghult, Fruens slott eller allt, då han kommer
mer till något svårt, han springer då bara öfver. Men jag skrifer
han bättre än brusevärdet.

Det där andra med Betty och Karl och mitt bref och lärobibliotek
tecken har du väl nu klarat för löngsödan, då detta bref kommer
fram. Dina skriven vana äro tilligt förstådda i Göteborg, Ni skola all
nästa gång vi råkas behanda dig litet mer som afstämning och
akta dig för öfveranstämning, Märka tider af minsta ha vi väl
alla, och fast jag tycker att du ej hade skäl till dem nu, så kan du
väl ej hjälpa att de komma. När jag säger att du skole besvara
det inifrån så menar jag för det första att du ej för betrakta varje
artighet mot mig som något bevis på att du är dålig, det är ju en
narsinnat och själflögneriet, det tror jag du får ta bort. Och så tror
jag att du måste upphöra att berömma mig för andra och göra
propaganda för mig, det är bättre att du ej har så god anseende i den
nägen. Du gör mig nog mycket god nytta, men jag vill hellre ha
dig själf. — Och så hoppas jag Betty nu gungat till dig allt hvad
du var för mig, han får mycket att göra och han skall behålla
af allt. Men egentligen skulle det alltid vara så att all älskvard
het skulle gå vidare. Betty får ge åt dig, du åt mig, jag åt
Gerda, Gerda åt faster etc. etc. på det viset kommer det ändå
litet god till i denna onda värld.

Jag har ej sedan midsommartiden fått ett bref, står du ej Klagen
öfver Larsens grymma öde, men den här gången har du rätt, han
är bättre än fru Strandbergs. Om du bara kunde begripa
att ingen tycker att du är dålig, det är bara ej jag bara. Det
svärfar öfver den något af det du ej är fördig, det är nästan stort
menad, men det har ännu ej kommit fram. Naturligtvis ville jag
förfärligt gärna ha den som händelse efter fru Rånghult till
Eggstun, på party get ville jag ej ändra ett ord. Men öfver all
du vill ha samtalen kvar, så kan mitt nya förslag genomföras.
Det är ej så galat, därför att det är samning. Klara var ju piga
då vi träffade på henne, och hela hennes ärtentändska barn
kommer att bestå tilli att han tar tjänst hos en eller annan
Annars kommer han ju att slå af svält — Om det skulle
något kunde begripa hur mycket behövs han gör två intelligenta
manuskript